

Aegidius

časopis farnosti svatého Jiljí

pro Jirkov a okolí, červenec 2007 (č.41)

5.7. Cvril a Metoděi. věrozvěstové

Svátky v červenci:

- 4.7. svatý Prokop, poustevník
- 5.7. svatí Cyril a Metoděj, patroni Evropy
- 11.7. svatý Benedikt, opat, patron Evropy
- 23.7. svatá Brigita Švédská, patronka Evropy
- 25.7. svatý Jakub, apoštol
- 26.7. svatí Jáchym a Anna
- 27.7. svatí Gorazd a druhové
- 31.7. svatý Ignác z Loyoly, zakladatel jezuitů

Prokop poustevník
Sázavský klášter

Pozvánky na červenec:

* **Brigáda** na faře se koná v pátek 29.6. od 7:00 hod.

* Na **konec školního roku** je připraven **pro děti zábavný i duchovní program**: Sraz: pátek 29.6. na faře v 19.00 hodin. Bude pro ně připraven program, vyhodnocení školního roku a nocleh na faře. V sobotu pak půjdou společně na Květnov, kde bude vigilie, táborák a nocleh pod širým nebem. V neděli 1.7. se děti zúčastní poutní mše na Květnově.

* **Tradiční poutě na Květnově** se budou konat o prvních třech nedělích v červenci. První dvě mše jsou česky (v 8.30 a v 10.30). Německá mše je vždy v 14.15 hod. (1.7. přijede německá farnost Olbernhau)

BUS: jede o každé z těchto nedělí vždy v 7:15 hodin z Jirkova od Pohřební služby a v Chomutově staví v 7:25 hodin u divadla. Zpět jede po skončení druhé mše.

* Jirkovský farní klub L&L pořádá **tábor** ve Stebně u Ústí n.L. 23.7.-30.7. Dopřejte svým dětem a vnoučatům křesťanský tábor se sportovním vyžitím!

* **Česko-německá mše** svatá bude v Boleboři v sobotu 25.8. v 10.00 hod.

Celostátní setkání mládeže. V Táboře se čeká kolem 5000 mladých věřících lidí, zejména ve věku 16-21 let. Setkání je ale koncipováno už pro 14leté a horní hranice není omezená - připravuje se speciální program i pro vysokoškoláky a starší.
Info na: www.tabor2007.signal.cz

Stalo se v červnu:

Pokřtěni byli: Ondřej Antonín Kupilík, Jana Fialová

Zemřeli: Hermína Stolzová (Buchová), Anežka Zamazalová

Odpočinitu věčně dej jim Pane!

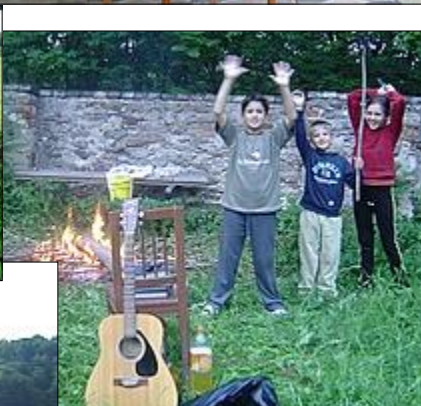

V zámecké kapli na Červeném hradku měli svatbu **Michal a Kateřina Žídkovi**.

Dvoudenní pobyt v Krušných horách s noclehem na Květnově. Zúčastnili se dobrodružové P.Mírek, David, Jarda, Jana a Maruška.

Rozhovor s Blažejem, misionářským pomocníkem na Haiti

Když jsme se bavili, sedíce na studni na farním dvoře, najednou, ..bylo to za pokročilého soumraku, nad námi přeletěl velký noční dravec - sova. Blažej jen suše podotkl - „ta by na Haiti dlouho nepřežila, tolik masa pohromadě, už by pořádali hon“. Vyprávěl také o vyloveném moři (kvůli malým vratkým loďkám se nemohou vydat na hlubinu), takže tam přestal se sportovním rybařením, neboť cítil výčitky svědomí. Haiti je vůbec nejchudší země v celé (severní i jižní) Americe.

Při opravě střechy na Květnově 23.6.

Jak jsi přišel na nápad, jet na Haiti?

Vždycky jsem se chtěl podívat jak žijí misionáři. Zajímalo mě, jestli bych tam mohl nějak pomoci. Jestli bych tam taky obstál. Cestování, mentalita, umění integrovat se.. atd.

V čem spočívala tvá činnost v Baie de Henne

Měl jsem na starosti dostavbu církevní školy. Dělal jsem vedoucího stavby, měl jsem na starosti dělníky a logistiku. Veškerý stavební materiál z Port—au—Prince a z jiných měst (Gonaives, Port-de-Paix), nákladními auty nebo lodí. Svařoval jsem, opravoval jsem auta, brousil jsem, vyráběl stoly ze dřeva, lavice, atd. Dalším úkolem bylo zajistit zdroj pitné vody, a zkoumal jsem energetické možnosti z alternativních zdrojů (větrná, solární energie). Po práci s dětmi jsem hrál hry. Občas přišla celá vesnice — 300 lidí, to když jsem pořádal olympiády.

Jak se liší církevní život na Haiti od našeho?

Tam věří všichni lidé. Neznají člověka nevěřícího. Je tam ale hodně různých církví a sekt. Haiti je země s největším počtem vyznavačů Woo-doo. V kostele co farář řekne, to platí. Kněz se těší obrovskému respektu. Lidé jsou obyčejní, prostí. Jsou většinou černoši, úplně černí, dovezení z Afriky. Kněží jsou většinou černoši z Haiti (je zde hodně kněžských povolání), bílí kněží jsou misionáři, především z Francie. Je zde velká pestrost misijních řádů (z Francie největší procento byli „montfortini“), musel jsem si je hledat v encyklopedii všechny ty řády. Sestry od montfortinů vyučovaly u nás. Dále salesiáni, ti zde mají i univerzitu. Baie de Henne má jako farnost asi 20 000 lidí.

Přes týden chodilo tak 40 lidí na mši. V neděli až 300 lidí. V každé vesnici je několik církví, protestantských (podporovaných z USA) a sekty, např. Dům Boží (žijí pospolu). V kostele se běžně tančí. Při přinášení obětních darů nebo u oltáře při obětování, tancuje se při procesí kolem kostela. Holky jsou oblečené do bílého.

Co se ti zde líbilo?

Že na Haiti nebylo nic. Turisté sem nejezdí. Haiti bylo léta pod diktátorem, bylo uvaleno embargo. Pro turisty dosud není servis. Je tam dost nepořádek a nebezpečno (únosy lidí), znečištěné pláže. Ale jinak je tam klid. Nebyl tam žádný stres. Mohl jsem klidně odejít na čtyři dny do hor, dívat se na útesy moře.

Co se nelíbilo?

Oni tam nemají žádný průmysl a teď začali chytat na televizi americké stanice a chtějí ten americký luxus, který vidí, a chtějí ho hned! Ovšem bez práce. Práce je pro otroky a oni jsou lidé „svobodní“. (Haiti je první země, kde byli černoši svobodni a vládli si sami.)

Za rozhovor děkuje P.Mirek

Olomouc: Arcidiecézní charita se rozhodla uskutečnit projekty zaměřené na pomoc dětem i všech lidí na Haiti, kteří jsou na pomoc tohoto druhu odkázáni. Jedná se o chudé, negramotné lidi, kteří trpí hladem. Jejich utrpení sílí ničivými účinky hurikánů. Charita propaguje pomoc prostřednictvím dárcovské SMS zprávy ve tvaru DMS HAITI na číslo 87777. Cena zprávy je 30 Kč, z toho 27 Kč obdrží potřební.

Charita je zastoupena v těchto konkrétních projektech:

Adopce na dálku – zajištění vzdělání pro děti

Dostavba základní školy s jídelnou a dětským hřištěm

Čistá voda pro vesnici Baie de Henne

Zdravotní středisko

Daruj střechu na hlavu – zakoupení materiálu na kvalitní střechu

Arcidiecézní charita Olomouc pomáhá potřebným lidem na Haiti. Rozvojové projekty můžete podpořit odesláním dárcovské SMS ve tvaru

DMS HAITI na číslo 87777

Cena DMS je 30 Kč, příjemce Vaší pomoci obdrží 27 Kč.

Podpořit dobrou věc nemůže být snadnější.

2. biskup litoměřický - barokní biskup Jaroslav František Ignác hrabě Šternberk

Šternberkové byli starobyklým a významným rodem, který se dělil na několik větví. Nejstarší doklady o tomto rodu sahají až do 13. století. Jednou z větví byla holická, jež se postupně dělila ještě na další podvětvě. Jako první z holických Šternberků se připomíná roku 1329 Ješek, držící hrad Chlumec nad Cidlinou na východě Čech. V roce 1607 byli povýšeni mezi říšská hrabata.

Jaroslav František Ignác se narodil roku 1643 na hradě Český Šternberk a byl určen pro duchovní službu. Bohužel nevíme, kde studoval ani kdy byl vysvěcen. Ještě před rokem 1669 byl však asi jako 26letý jmenován kanovníkem v Pasově. Jeho ochráncem a podporovatelem se stal důvěrný otcův přítel

Matouš Sobek z Bilenberka - biskup královéhradecký (v době 1664-1668) a následně arcibiskup pražský (v době 1669-1670). V Pasově se stal Jaroslav Fr. Ignác velkým ctitelem **Panny Marie Pasovské**. Její kult pak přenesl do litoměřické diecéze, kde se její obrazy rozšířily (viz obr.).

Biskupského vysvěcení se Šternberkovi dostalo v Praze od nového pražského arcibiskupa Jana Bedřicha z Valdštejna. Nedostavěná barokní litoměřická katedrála pak zažila 13. září 1676 intronizaci nového biskupa. Energický 33letý(!) Šternberk se ihned začal velice aktivně projevovat. Záleželo mu na dokončení stavby katedrály, což se podařilo, a již za necelý rok se v ní mohlo 17. září 1677 konat první svěcení.

V této době žila v Litoměřicích již více než sto let početná skupina italských stavitelů, zedníků a sochařů sdružených v cechu. Biskup Šternberk jej značně podporoval a tak v době jeho episkopátu vznikaly **barokní Litoměřice**. Zvláštní pozornost si dodnes zasluhují: Spinettiové, Ferettiové, Bernasciové, Pietro Versa, ale především rodina Broggiů - Julius a jeho syn Octavian. Biskup Sternberg podporoval umění i finančně. Jde např. o sakrální stavby obou Broggiů přímo v Litoměřicích: děkanský kostel Všech Svatých, kaple sv. Jana Křtitele, biskupská rezidence, kostel Sv. Vojtěcha (Julius Broggio). Dílem Octaviana Broggia je pak jezuitský kostel Panny Marie, dokončení kostela Sv. Vojtěcha, kostelík Sv. Mikuláše a kostel Sv. Václava - vůbec nejvýznamnější barokní architektura ve městě. Rovněž přestavěl kostel Všech Svatých a nově vystavěl kanovnické domy, dominikánský klášter, mi-

noritský klášter, kostel Sv. Jakuba, noviciát (dnes diecézní konzistoř - kurie), kde měl původně být seminář, a v neposlední řadě i interiér katedrály - čtyři oltáře (viz literatura).

Pro novou katedrálu získal Šternberk v Římě ostatky **svatého Felixe**, které byly 18. června 1679 slavnostně uloženy ve zvláštní schránce na oltáři Sv. Václava. Tento světec se pak stal **patronem litoměřické diecéze**. V roce 1687 získal opět z Říma tělo sv. **Viktorina** a z Uherska ostatky sv. **Štěpána**, které byly rovněž uloženy v katedrále. I tito dva světcí byli vyhlášeni dalšími diecézními patrony. Již v roce 1693 dal biskup v katedrále zřídit oltář tehdy ještě jen blahoslaveného Jana Nepomuckého. Šternberk vysvětil i několik kostelů v diecézi, např. roku 1690 kapucínský kostel sv. Vavřince v Rumburku a další.

Biskup měl v oblibě nádherně pořádané bohoslužby a rád ve své rezidenci hostil významné osobnosti, duchovní i světské. Měl též velice kladný vztah k hudebnímu umění a k soudobému divadlu, které pořádali studenti u litoměřických jezuitů.

Byl velkým ctitelem Panny Marie a již 14 dnů po své instalaci, tedy 28. září, navštívil jako poutník Bohosudov, kde sloužil velkou pontifikální mši svatou, při níž udělil na 717 svátostí přijímání.

Katedrální kapitula byla za vlády biskupa Šternberka zvětšena o další **kanonikát** tzv. **cejnoviánský**. Litoměřický měšťan Karel Vilém Šimeček z Cejnova daroval zvláštní listinou kapitule svůj dům a pozemky za podmínky, že držitel kanonikátu má být Čech a má

povinnost v katedrále kázat česky. Šimeček z Cejnova se stal pak prvním držitelem tohoto nového kanonikátu.

Energický a pilný biskup si vytvořil jak sbor pomocníků, s nimiž se mu dobře pracovalo, tak i určitý životní styl a rozhodoval o prioritách v diecézi. Zemřel po krátké nemoci 12. dubna 1709 ve věku 66 let. Podle poslední vůle byl pohřben ve zvláštní hrobce před hlavním oltářem litoměřické Svatoštěpánské katedrály. Biskup Šternberk dal nejen litoměřické diecézi, ale i městu zcela nový charakter a životní styl tehdy moderního baroka.

podle J. Macka

PATRONOVÉ ČESKÉ ZEMĚ (2.)

SVATÝ CYRIL

Cyril se narodil v Soluni kolem r. 827 jako poslední ze sedmi dětí. Jeho křestní jméno bylo Konstantin. Od raného mládí měl velký zájem o studium a vzdělání. V sedmi letech měl sen a vyprávěl ho rodičům: „Náčelník shromáždil všechny dívky našeho města a řekl mi: Vyber si z nich, kterou chceš za ženu a pomocníci věkem ti rovnou. Já jsem se na všechny podíval a prohlédl si je a uviděl jsem jednu krásnější než všechny ostatní, její tvář se skvěla a byla ozdobena hojně zlatými šperky a perlami a všelikou nádherou. Jméno její bylo Sofia, to je Moudrost: Tu jsem si vyvolil.“ Jindy si vyšel, jak bylo zvykem u synů ze zámožných rodin, pobavit se lovem. S kamarády se vydal do polí a vzal si s sebou svého krahujce. Sotva jej vypustil, strhl se božím řízením vítr, uchvátil jej a odnesl. Cyril z toho upadl v tesknost a žal a dva dni nejedl. Neboť milosrdný Bůh nechtěl, aby si navykl světským věcem. Cyril rozvažoval u sebe marnost tohoto života, kál se a volal: „Takový je tento život? Místo radosti žal? Ode dneška se dám jinou cestou, lepší než tato a nepromarním svých dnů ve shonu tohoto života“. Studoval pak v Cařihradě na státní univerzitě, pod vedením vzdělaného Fotia. Znal všechny tehdy známé obory. Vynikal především ve filosofii a ve studiu jazyků. Byl vysvěcen na jáhna a působil jako chartofylakt (tajemník) cařihradského biskupa. Byl také vyslán r.851 ke dvoru arabského chána Mutavakilla, kde hájil učení o Nejsvětější Trojici proti zastáncům islámu. Roku 856 byl svědkem násilného převratu na císařském dvoře a to ho pohnulo k tomu, aby odešel na horu Olymp, do kláštera, kde již pobýval jeho bratr Metoděj. Odtud byli r.860 povoláni na misi ke Chazarům. Po návratu z mise žil v ústraní při chrámu Svatých apoštolů v Cařihradě. Zde ho zastihuje žádost moravského poselstva. Cyril odpověděl: „Ač jsem unaven a tělesně churav, půjdu tam s radostí, mají-li písmo pro svůj jazyk.“ Císař mu pravil: „Děd i mnozí jiní hledali to a nenašli“. Cyril řekl: „Kdopak může psát řeč na vodu a získat si jméno kacíře?“ Pro moravskou misi proto vynalezl Cyril vhodnou abecedu, která dobře odpovídala jazykovým zvláštnostem slovanského národa (hlaholici). Ještě než se vydal s bratrem na cestu, přeložil do staroslověnštiny nejdůležitější knihy (čtyři evangelia). Na Moravě pak s pomocí bratrovou **přeložili celou Bibli**, liturgické texty mše svaté a breviář a také civilní a církevní zákoník. Slovanská bohoslužba se stala vskutku zlatým klíčem k srdci moravských velmožů i všeho lidu. Hlaholice (začátek abecedy „A“ je „+“ Kristův kříž). Hlaholice se používala nejdéle v Chorvatsku a u nás na Sázavě a v době Karla IV. obnovena v Praze-Emauzích.

Ⲁ Ⲃ Ⲅ Ⲇ Ⲉ Ⲋ Ⲍ Ⲏ Ⲑ Ⲓ Ⲕ Ⲗ Ⲙ Ⲛ Ⲝ Ⲟ Ⲡ Ⲣ Ⲥ ⲥ Ⲧ ⲧ Ⲩ ⲩ ⲫ Ⲭ ⲭ Ⲯ ⲯ Ⲱ ⲱ Ⲳ ⲳ Ⲵ ⲵ Ⲷ ⲷ Ⲹ ⲹ Ⲻ ⲻ Ⲽ ⲽ Ⲿ ⲿ Ⲱ ⲱ Ⲳ ⲳ Ⲵ ⲵ Ⲷ ⲷ Ⲹ ⲹ Ⲻ ⲻ Ⲽ ⲽ Ⲿ ⲿ

Když Boží učení rostlo, ďábel - zlý závistník od počátku, začal mnohé podněcovat a tak se proti Cyrilovi shromáždili biskupové, kněží a mniši jako havrani na sokola a vytasili se s trojjazyčným kacířstvím, když řekli: „Člověče, pověz nám, jak to, že ty's nyní Slovanům pořídil knihy a učíš jim, předtím však nikdo jiný jich nevynalezl, ani apoštol, ani římský papež, ani církevní učitel? My známe jen tři dovolené jazyky: hebrejský, řecký a latinský. Proto se musel hájit před samotným papežem. Smrt ho zastihla právě v této době - v jeho 42 letech. Byl slavnostně pochován v basilice sv. Klimenta I., kteréžto místo je významným poutním místem všech Slovanů, pro něž tento Řek vytvořil základy křesťanské kultury a vzdělání. Když Cyril v Římě umíral, řekl svému bratrovi Metoději: „Hle, bratře, my dva jsme byli souspřeží a táhli jsme jednu brázdou, a já jsem skončil svůj den a padám na líše. Ty však, i když toužíš po ústraní Olympské hory, neopouštěj Moravany a naše učení.“

sestavil P.Mirek

Proglas (úryvek z Cyrilova úvodu k překladu Evangelii)

„Nahé jsou všechny národy bez knih a nemohou zápolit beze zbraně s protivníkem našich duší, uchystané za kořist věčných muk. Nuže, národové, kteří nemáte rádi nepřitele a jste odhodláni mocně s ním zápolit, otevřte dokořán dveře rozumu, když jste přijali nyní zbraň tvrdou, kterou kovají knihy Páně, hlavu d'áblovu mocně potírající. Neboť kdo přijmou knihy ty — Moudrost Kristus v nich mluví a duše vaše posiluje — Apoštolů pak se všemi Proroky, ti kdo jejich slova zvěstují, schopni budou zabít nepřitele, vítězství dobré Bohu přinesou, těla hnilobnému rozkladu uniknou, těla, jehož život je jak ve snu, nebudou padat, ale pevně stát.“

Knihy z jirkovské farní knihovny - k zapůjčení **KNIŽNÍ TIP**

SVATÝ JOSEF KOPERTINSKÝ

Gustavo Parisciani

Tento létající svatý je sympatický svou pokorou a průzračnými myšlenkami. Je patronem studentů, letců, kosmonautů. Byl nazýván druhým Františkem z Assisi. Z jeho myšlenek: „Kdo stojí na zemi, tomu připadá kříž na zvonici malý. Kdo je ve zvonici, tomu připadá malá země pod ním. Stejně tak lidé nechápou nebeské věci. Kdo je v ráji, dobře chápe, jak malou cenu mají věci na zemi.“

„Pravá a dokonalá modlitba je konat Boží vůli.“

Co je Bible?

Bible je pro židy a křesťany „sbírka svatých knih-inspirovaných Bohem“. Bibli uznávají i muslimové, kteří znají některé její pasáže z Koránu. Bible vznikala po staletí z pramenů ústního podání staré hebrejské literatury. Text Bible je stylově nesmírně široký a bohatý, od vyprávění přes milostné a meditativní texty, poezii, filozofické úvahy, dopisy až po knihy mudroslovné a prorocké. Židé rozlišují tři hlavní části. Jsou to: **Tóra** (neboli Zákon) (5 knih Mojžíšových), **Nebiim** (Proroci) a **Ketubim** (Spisy)(ostatní texty). My křesťané tento soubor nazýváme Starý Zákon. Nový Zákon se skládá ze **4 evangelií, Skutků apoštolů, listů** a **Apokalypsy**. Nemáme přirozeně k dispozici původní rukopisy, ale jen kopie kopií. Nejstarší opisy Starého Zákona byly nalezeny v Qumran na břehu Mrtvého moře roku 1947. Tyto rukopisy, staré až 2300 let, svědčí o obdivuhodné práci písařů—kopistů. Rozdíly s texty současnými byly shledány minimální! Kromě Qumran stojí za zmínku rukopisy nalezené ve Wádí Muraba'at při Mrtvém moři – útočišti vzbouřenců za Bar Kochbova povstání v l. 132-135 po Kristu (např. svitek 12 malých proroků) a rukopisy z Masady – bývalé pevnosti Heroda Velikého (např. hebrejský svitek Sir)

Obrovské úsilí kritické a srovnávací práce na všech dostupných rukopisech a překladech (zvl. řeckých, latinských a syrských) dovolily sestavit postupně jakýsi **oficiální text** (Starý Zákon v hebrejštině, Nový Zákon v řečtině), který slouží jako základ pro všechny současné překlady. Bible je **nejrozšířenější knihou** na světě. Byla přeložena - celá nebo její části - do **1800 jazyků** a dialektů! Inspirovala nespočetné množství uměleckých děl a dá se říci, že formovala západní kulturu, jejíž jsme dědici.

Modlitba před rozjímáním — meditací Písma svatého

Pane, jenom ty víš, jak se může můj život vydařit. Uč mě, abych v tichu tvé přítomnosti chápal tajemství, jak v setkání s tebou, jak v pohledu na tebe a v tvých slovech poznali lidé, že jsou tvým obrazem a podobenstvím. Pomoz mi, ať nechám všeho, co mi brání v tom, abych se s tebou setkal a nechal se oslovit tvými slovy. Pomoz mi, abych souhlasil s tím, co se ve mně chce stát člověkem podle obrazu a podobenství, které sis o mně učinil ty.

Pomůcka pro studium Bible

Theophilos je kvalitní počítačový program určený ke čtení a studiu Bible. Je zdarma, "umí" česky, používá obrázky, zvuky, obsahuje funkci vyhledávání slov (konkordance) a mnoho dalších.

Úsměvné odpovědi dětí

„Děti, co si připomínáme při čtvrtém zastavení?“-

„Pán Ježíš se na křížácké výpravě potkává s Pannou Marií.“

„Děti, všimly jste si, co říkal ženich při svatebním slibu nevěstě?“-

„Budu ti věrný až po smrti.“

Vatikán: Svátý otec chystá vyhlášení vzpomínkového roku sv. Pavla 28.6.2007, v předvečer slavnosti sv. Petra a Pavla, během modlitby nešpor v Bazilice sv. Pavla za hradbami v Římě. Podle informace Vatikánského rozhlasu bude Pavlovský rok probíhat od 29.6.2008 do 29.6.2009. Svátý Pavel se narodil v Tarsu (území dnešního Turecka), na počátku křesťanské éry, podle církevních historiků kolem roku 10 po Kr. Po svém obrácení na cestě do Damašku se stal jedním z nejpřednějších evangelizátorů, nejdřív mezi Židy, později mezi pohany. Listy sv. Pavla jsou základním zdrojem informací o životě prvotní církve a přes staletí měli silný vliv na církevní myšlení. Během své první oficiální návštěvy mimo Vatikán v dubnu 2005 v Bazilice sv. Pavla za hradbami v Římě se papež Benedikt XVI. pomodlil u hrobu apoštola a vzdal úctu jeho odkazu šíření evangelia.

Chomutovští broučci v Jirkově

Poutě, putování a jejich význam

Křesťané měli již od 2. století v úctě hroby mučedníků. K nim přicházeli a u nich se také modlili. Od 4. století začínají poutníci putovat do Svaté země na místa spojená s životem Ježíše Krista. Vzorem pro křesťanské pouti do Jeruzaléma bylo putování Izraelců do Jeruzalémského chrámu.

Ve středověku se křesťanská pout' stává **zážitkem víry**, cesta na poutní místa byla často dlouhá, namáhavá a nebezpečná. Mezi nejoblíbenější poutní místa se vedle Jeruzaléma řadí Řím (místo umučení apoštolů Petra a Pavla) a Santiago de Compostela (místo hrobu apoštola Jakuba), k němuž vedla proslavená svatojakubská **poutní cesta** (Camino de Santiago). Nejvýznamnějším středověkým místem na území Česka byla Praha, zvláště chrám sv. Víta, místo spojené se zemskými patrony a především svatým Václavem.

MARIÁNSKÁ POUTNÍ MÍSTA

Tato poutní místa nejsou spojena s životem Panny Marie, ale pouť zde směřuje na místa jejího zjevení či k jejímu obrazu nebo soše, které je obvykle přikládána nadpřirozená moc. Mezi významná mariánská poutní místa patří: Lurdy, Mariazell, Čenstochová, Fatima, Loreto, La Saletta, v Česku například Stará Boleslav, Svatá Hora u Příbrami, Hostýn, Bohosudov, Květnov.

ČEŠTÍ POUTNÍCI

Na poutě se Češi vydávali už v raném středověku - například sv. **Vojtěch**

měl v úmyslu doputovat až do Jeruzaléma (!), benediktinští mniši ho však přesvědčili, aby zůstal v jejich klášteře v Římě. Za papežem do Říma se vypravila i Přemyslovna **Mlada**, pozdější zakladatelka kláštera sv. Jiří na Pražském hradě. Prvním Čechem, který se podle Kosmovy kroniky skutečně dostal až do Svaté země, byl kanovník Osel. Křížové výpravy za osvobození Jeruzaléma se ale v polovině 12. století zúčastnil například i český panovník Vladislav II., který ale nakonec do Jeruzaléma nedošel.

Diecézní pout' mladých

Poznatky o nejstarších českých poutnicích čerpají historikové zpravidla jen z kusých připomínek v dobových kronikách. Přítomnost Čechů ve Svaté zemi však doložil i nedávný unikátní nález pěti českých mincí z 13. století. "Čtyři jsou ražby moravské, pravděpodobně z Jihlavy, a pátá je ražba pražská z období okupace Prahy Přemyslem Otakarem v letech 1247 až 1249,"

Vykonání pouti bylo pro středověkého člověka náročným, nákladným a nebezpečným podnikem. Zdaleka ne každý zbožný muž či žena si mohli dovolit, aby takové putování podstoupili. Rozhodující přitom zdaleka nebyly pouze finanční možnosti budoucího poutníka, ale také jeho fyzická zdatnost, zdravotní stav a hlavně bezpečnost cest... Jedná se především o dálkové poutě k nejvýznamnějším křesťanským poutním místům spojeným s životem a smrtí Ježíše Krista (do Svaté země), apoštolů (například do Říma či do Santiaga de Compostela), Panny Marie (například do Cách) nebo dalších křesťanských světců a mučedníků. Méně nebezpečné a nákladné byly zbožné cesty k lokálním

Jablonné
Svatá Zdislava

poutním místům, nejčastěji k místům spojeným s kultem Panny Marie nebo k hrobům zemských patronů a mučedníků. O těch se však ze středověku dochovalo velmi málo písemných zpráv, dozvídáme se o nich spíše náhodně. Pokud byla cesta spojena s uskutečněným zázrakem, mohla být zaznamenána v **knize zázraků** určitého poutního místa.

Ten, kdo na dalekou pouť odcházel, si nemohl být jistý, zda se vrátí. To, že se přesto na cestu vydal, znamená, že bral spásu své duše vážně. Ve středověku se používala zvláštní forma **žehnutí osobám**, které podstupovaly dalekou zbožnou pouť. Žehnolo se nejen jim, ale také poutnickému oděvu, holi a mošně. Na oděv (plášť) si poutníci připínali znamení o vykonané pouti – **poutnický odznak** se zobrazením předmětu úcty poutního místa.

V raném a vrcholném středověku už u nás vznikají první lokální mariánská poutní místa, například Kájov, Chlum sv. Máří či Sázava (sv. Prokop). I tady platilo, že účast na pouti byla podmíněna materiálními a jinými možnostmi potenciálního účastníka. Odpustkové listiny z této doby se zmiňují o poutích jako o prostředku k získání odpustků, k pokání za hříchy.

Poutě jsou důležitou součástí duchovního života každého katolického křesťana.

sestavila K.Hudečková

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

1. SLAVENÍ
2. RYCHLÝ TANEC
3. UMNĚLÝ PRŮPLAV
4. ZEMĚDĚLSKÁ USEDLOST
5. SPORA
6. KRMIVO PRO KONĚ
7. AFRIČAN
8. SATELITNÍ PARABOLA
9. POSLEDNÍ ŠKOLNÍ MĚSÍC
10. ÚSPĚŠNÝ
11. ŠIMPANZ
13. BERAN
14. JIZVY POPRASKANÉ KŮŽE

Tajenka: Světec (jeden z patronů Evropy)

autor: J.Jermilová

_____ Test: svátky svatých v červenci _____

1. Tato světice byla velkou hříšnicí než se setkala s Ježíšem (22.7.)

A) Máří Magdaléna B) Salome C) Markéta D) Barbora

2. Byla matkou Panny Marie a tudíž babičkou Pána Ježíše (26.7.)

A) Alžběta B) Anna C) Ester D) Judita

3. Žena, která velmi pečlivě Ježíše hostila ve svém domě, měla sestru (29.7.)

A) Kristýna B) Marie C) Marta D) Klára

4. Muž voják, zraněn v boji, založil pak „vojsko Ježíšovo“ - jezuity (31.7.)

A) Alfons B) František Saleský C) Filip Neri D) Ignác z Loyoly

Znáš postavy Nového zákona? Who is who? _____

Farizej vychovávaný ve škole rabína Gamaliela. Zúčastnil se popravy jáhna Štěpána. Pronásledoval církev. Cestou do Damašku se mu zjevil Kristus a on se obrátil. Stal se z něj horlivý apoštol. Byl popraven v Římě při pronásledování křesťanů.

Rěšení:
Svatý
Benedikt,
patron
Evropy
1A 2B 3C
4D
Postava:
sv.Pavel

Laické sdružení svatého Dominika v Jirkově

Slavnost v Jirkově

Jak jsem v minulém čísle předeslala, tak se také stalo. V sobotu 2.6. jsme slavili dlouho očekávanou **obláčku** naší sestry kandidátky Jany Jermilovové.

Obřad přijetí se konal v našem kostele a po něm následovala mše svatá na poděkování za dar nového povolání i za celý Řád. Mimo členů našeho jirkovského sdružení byli přítomni jen nejbližší naší oslavenkyně a proto jsme se mohli účastnit v hábitech, který i sestra Jana mohla poprvé obléci – odtud také název obláčka. Dále pro ni následuje zkušební období, kdy se má seznamovat s životem a stanovami sdružení, aby se mohla zodpovědně rozhodnout ke složení slibu žít takto 1-3 roky či po celý život.

Noviciát má připravovat nejen po duchovní stránce (kontemplace, apoštolát, studium...), ale také vést ke vnímavosti pro potřeby farnosti, církve i strádajících bližních. Denní modlitba církve – breviář – je pro některé „tvrdým oříškem“, na který si těžko zvykají. Naší novicce je už nyní potěšením a oázou v denním shonu. Však její aktivity jsou skutečně bohaté. S velkou láskou, trpělivostí a obdivuhodnou kreativitou se věnuje výuce náboženství malých dětí, kde příprava na hodinu výuky vyžaduje často i několik hodin. Aranžování květin, starost o kostelní prádlo, úklid fary, kostela, nyní příprava kostela a okolí na Květnově, starost o jídelniček našeho pana faráře. Na počítači sestavuje různé křížovky a luštěnky do farního i diecézního časopisu. Toto a mnoho dalšího dělá dobrovolně mimo své zaměstnání ve směnném provozu. Také pohoštění po obláčke bylo v duchu její velkorysosti. I když o sobě tvrdí, že je více MARTA a touží se přiblížit MARIÍ, řádové jméno dostala **IMELDA**. Nahradila nám tak nedávno zemřelou sestru stejného jména.

PS.:Shora uvedený výčet činností má mimo jiné vyprovokovat další pomocníky.

Blahoslavená Imelda Lambertini OP se narodila okolo r. 1321 v Boloni a vyrůstala v jedné z nejbohatších rodin města. Již v dětství si vyprosila vstup do kláštera. Byla zde přijata už jako novicka, přesně zachovávala předpisy Stanov a Řehole a tím byla vzorem všem ostatním sestrám. Toužila po tom, aby i ona mohla přijímat Eucharistii. Nebylo jí to však dovoleno, protože jí nebylo ještě čtrnáct let. Její touha však byla tak silná, že Ježíš sám v Nejsvětější svátosti k ní přišel. Po svatém přijímání dvanáctiletá Imelda zemřela láskou ke Kristu. (12.5.1333) bl.Imelda je většinou znázorňována, jak se nad ní vznáší hostie.

Blahoslavená Imelda

Historické zastaveníčko

Ota z Bergova, držitel Nového i Starého Žeberka, prodal 3. 1. 1383 oba hrady i s manstvem v Kundratících Těmovi z Koldic. A to je první písemná zpráva o existenci „Cunersdorfu“. Později to byl Kun-

Kundratice

nersdorf. Název byl odvozen od mužského jména Kunrat, Kuno a znamenal Kunrátovu ves. V roce 1654 žilo v Kundratících 18 sedláků, z nichž jeden

také šenkoval, 2 měli dvory pusté a 1 byl „pohořalý“. Dále tam žilo 12 chalupníků, z nichž 1 byl švec a jedna chalupa byla zpustlá a 2 zahradníci, kteří měli „mlejný na 1 kolo“. V roce 1612 měla kundratická huť 4 olověné pánve na vaření kamenečných roztoků.

Do roku 1890 pracovala část obyvatel v zemědělství - zvláště žádané byly zdejší brambory. Pak však stále více mužů pracovalo v dolech Grohmann a Elly, v jirkovských prádelnách a v továrnách na výrobu octa z bukového dřeva. Po 2. světové válce začala v obci pracovat továrna na žiletky ESKA a továrna na židle. S přibližující se těžbou začal počet obyvatel klesat a 30. 6. 1974 Kundratice pro důlní činnost zanikly a jejich katastr byl připojen k obci Vysoká Pec.

Malý kostelík v Kundratících (farnost Nové Sedlo nad Bílinou) byl postaven v roce 1926. Měl jeden oltář v presbytáři. Vzadu byl na dvou železných sloupech kůr s ozdobným hrazením a varhanami. Kostel byl zasvěcen Jménu Panny Marie. Jeden z pracovníků památkové správy našel pod různými textiliemi vzácnou gotickou sošku Panny Marie na půlměsíci, modře natřenou. Pochází z doby kolem roku 1480. Po zrušení kostela je umístěna v depozitáři děkanského kostela v Jirkově. (Filmována režisérem Lukášem pro krátký film.)

podle Z.Binterové a S.Rozkopalá

Citát: „Bůh je nejvyšší, věčnou, nekonečnou bytostí.“

(Isaak Newton, fyzik)

Cena 5 Kč. Vydává Děkanství Jirkov (www.jirkov.farnost.cz) e-mail: farajirkov@tiscali.cz